

~~17~~
EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.

VITEBERG.

V-1

SIGNAT. MDCCCXXIII.

MONVMENTVM,
 MATRONAE
 NOBILISSIMAE, OMNIBVSQVE VIRTVTI-
 BVS ORNATISSIMAE,
CHRISTIA-
NAE ELISABETHAE,
 NATALIBVS HOELTICHAЕ,
 VIRI
 SVMMЕ REVERENDI, MAGNIFICI,
 ET EXCELLETISSIMI,
 DOMINI
IO. GEORGII
NEVMANNI,
 SS. THEOL. D. ET PROF. PVBL. LONGE CELE-
 BERRIMI, EIVSDEMQUE ORD. H. T. DECANI MVL-
 TO SPECTATISSIMI, REGIOR. ATQVE ELECTORAL. ALVMNOR. EPHORI
 GRAVISSIMI, VT ET ACADEMIAE BIBLIOTHECARI
 LONGE MERITISSIMI,
PATRONI SVI MAXIME
 VENERANDI,
 CONIVGI DESIDERATISSIMAE,
 FERIA II NATIVIT. CHRISTI, EADEMQUE DIE SEPVLTVRAE,
 ANNO ¹⁷³¹ ₁₇₃₂ ¹⁷³¹ ₁₇₃₂ ¹⁷³¹ ₁₇₃₂ ¹⁷³¹ ₁₇₃₂ ¹⁷³¹ ₁₇₃₂
 POSTERINT
REGII ATQVE ELECTORALES
 ALVMNI
 IN ACADEMIA VITEMBERGENSI
 TYPIS MARTINI SCHULZII, ACAD. TYPOGR.

Os, Phaethontiaades, luctus circumdedit
alni

Cortice, quod frater fulmine tactus erat.
Caesariem genitor rutilam ferrugine textit,
Atque diu facies squalida lucis erat.

Phoebeis caderet cum stirps septena sagit-
tis,

Tantalida in saxum fecit abire dolor.
Mors etiam fuscis amplexa Amphiona pennis
Insignem ad tacitae littora vexit aquae.
Sternere qui turmas solus, densasque phalangas,
Evaluit, luctu sterneritur ipse suo.
Quippe Menoetiadae fatum sic robur Achillis
Perculit, ut laevo tunderet ore solum.
Flectere qui cantu tigres, rabidosque leones,
Non potuit luctum flectere corde suum:
Pallidus aut gelidas fedit prope Strymonis undas
Orpheus Calliopes, voce, petensque lyra.
Fortia quippe simul, simul et sapientia luctus
Pectora saepe atrox exuperare solet.
Nec fortem semper firmans prudentiam mentem
Sufficit, ut luctum pellere corde queat.
Heu! quoque nunc similis Tempe quatit Albica moeror,
Leucoridumque sonat vox lacrymosa iugo:
Postquam Divinus NEVMANNVS plangere coepit
CONIVGIS, ut coepit funera flere suae.
CONIVX, heu! nimium diuturno exercita morbo
Hanc vitam amisit, cuspede laesa necis.
Nondum spargebant cygneae tempora plumae,
Morsque nimis celeri venit acerba gradu.
Coniugio felix tanto sociata Marito
Tanto, infelici funere merfa iacet.
Si tamen infelix, positis quae corporis huius
Exuviis laetans tecta Tonantis adit:

Quae

Quae luctu plenas animo fugit alite terras,
Plenaque laetitiis templa domosque petit:
Interea placide condit sua membra sepulchro,
Membra sibi quondam restituenta, memor.
Vere imo felix talis, nisi forte caduci
Angores mundi corde tulisse iuuat.
Ast vero infelix ille est, qui gaudia perdit,
Quae nunquam in mundo sunt reparanda sibi.
Ille miser, rapitur cui pars dulcissima cordis,
Dimidiumque sui sicca recondit humus.
Heu! DECVS ALBIACVM, hos saevos, NEVMAN-

NE, dolores
Admorunt animo tristia fata Tuo.
Tristia fata Tuo non consolabile vulnus
Cordi infixerunt, pectoribusque Tuis,
Et nisi coelestis firmet sapientia mentem,
Pars partem cordis Tu sequere Tuam.
Et, ne nunc etiam nimis abripiare dolore,
Tritonis metuit, Pegasidumque cohors,
Namque ipsae capiunt tantum vix corde dolorem,
Inflatum sibi quem quaelibet esse putat.
Lugubri resonant per summa cacumina cantu,
Aontiasque replent voce gemente domos.
Purpuream ponit chlamydem Thymbraeus Apollo,
Et sua pullato tegmine membra tegit.
Carmina moesta canit, laurusque ediscere moestum,
Quem moesto, cantum, fundit ab ore, jubet.
Maximus, heu! memorat, casu concussus acerbo,
NEVMANNVS luget, fletque, rigatque genas.
Nam, quam dilexit multum, fors funere merisit,
Participem cordis, participemque tori,
Pierides lugete Viri fata aspera tanti,
Lugete, o colles, vosque fluentia simul.

Lugete

Lugete , o valles Heliconis, quamque patentes
 Accipiant valles , o studiola cohors.
 Vosque o vestro Ephoro, vos condoleatis, **Alumni,**
 Vos, quorum Musas, Aulpice Rege, regit.
O benefacta pio, memorique revolvite corde,
 Lacryma non deerit, falsaque gutta genis.
 Nec minus, infelix si triste poposcerit hora
 Officium , pulchrum est esse dolore pium:
 Quam si quis laeto testatur gaudia laetus
 Patrono, felix cum fluit hora, cliens.
 Phoebe, decus Pindi, dudum per viscera regnat,
 Dudum contorquet pectora nostra dolor;
 Et benefactorum cumulum reminiscimur omnes,
 Quae nostro pietas digna dolore docet.
 Atque utinam calamus pariter foecundus adesset;
 Foecunda ac tristi corda dolore gemunt!
 Nos non Odrysius lacrymosis vinceret Orpheus,
 Carminibus, quamvis flexerit ille feras.
 Nunc pauca afferimus, **VIR** que o Tibi Maxime lu-
 etum
 Hac nostrum Musa significare iuvat.
 Vota simulque damus: penset **DEVS** aspera faustis,
 Et medica relevet vulnera facta manu.
At tumulo placide pia **CONIVGIS** ossa quiescant
 Fausto, qui tantae **CONIVGIS** ossa capit!

Ung.

VI 1

= [Occasionalia Vol. 2.
= Fumeralia K.-R.]

X.285598A

W 117
W 118

MONVMENTVM,
MATRONAE
NOBILLISSIMAE, OMNIBVSQVE VIRTVTI-
BVS ORNATISSIMAE,

CHRISTIA-
NAE ELISABETHAE,

NATALIBVS HOELTICHAE,

VIRI

SVMME REVERENDI, MAGNIFICI,
ET EXCELLETISSIMI,

DOMINI

IO. GEORGII

NEVMANNI,

SS. THEOL. D. ET PROF. PVBL. LONGE CELE-
BERRIMI, EIVSDEMQUE ORD. H. T. DECANI MVL-
TO SPECTATISSIMI, REGIOR. ATQVE ELECTORAL. ALVMNOR. EPHORI
GRAVISSIMI, VT ET ACADEMIAE BIBLIOTHECARI

LONGE MERITISSIMI,

PATRONI SVI MAXIME

VENERANDI,

CONIVGI DESIDERATISSIMAE,

FERIA II NATIVIT. CHRISTI, EADEMQUE DIE SEPVLTVRAE,

ANNO dñi MDCCLXXII

POSTERUNT

REGH. ATQVE ELECTORALES

